

Dit product wordt u gratis aangeboden door ComputerBijbel

Mocht u tevreden zijn over dit product en dit werk willen steunen kijk dan op onze website

<http://www.ComputerBijbel.com>

WIE IS EEN JOOD?

DE OORSPRONG VAN DE WOORDEN 'JOOD' EN JUDAISME'.

De eerste naam voor het volk dat we joden noemen was 'Hebreeërs'. Het woord 'Hebreeër' ('Ivrie', in het Hebreeuws) wordt in de Thora voor het eerste gebruikt om Abraham aan te duiden. Kennelijk is het woord afgeleid van 'Eber', een van Abraham's voorvaders. Een andere overlevering zegt dat het woord komt van 'Ever', wat betekent 'van de overkant', wat zou verwijzen naar het feit dat Abraham van de overkant van de Eufraat kwam, of een verwijzing is van het feit dat Abraham moreel en geestelijk anders was dan de andere volken.

Aan andere naam waarmee dit volk wordt aangeduid is 'Kinderen van Israël', wat verwijst naar het feit dat zij nakomelingen zijn van Jacob, die ook 'Israël' wordt genoemd.

Het woord 'joden' (in het Hebreeuws 'Jehoeda') is genomen van de naam Juda, een van de twaalf zonen van Jacob. Juda was de vader van en van de twaalf stammen van Israël die naar hem vernoemd is. Van de naam Juda komt 'Juda-isme', wat de aanduiding is voor de godsdienst van de joden.

Oorspronkelijk refereerde de term Jehoedie slechts naar leden van de stam van Juda om het te onderscheiden van de andere stammen. Na de dood van Salomo werd de natie gescheiden in een tien-stammen en een twee-stammenrijk, de rijken Juda en Israël, 1 Koningen 12, 2 Kronieken 10. Na deze tijd werd het woord 'Jehoedie' gebruikt voor het uit het rijk Juda, wat de stammen Juda, Benjamin en Levi inhield, en sommige verspreide nederzettingen van andere stammen. Het meest duidelijke voorbeeld vinden we in Ester 2:5, waar Mordechai een jood wordt genoemd, hoewel hij uit de stam van Benjamin is.

In de 6de eeuw voor Christus werd het koninkrijk Israël veroverd door Assyrie en gingen de tien stammen in ballingschap, 2 Koningen 17, waardoor slechts de stammen van het rijk Juda bleven wonen in het erfdeel van Abraham. Deze inwoners van het rijk Juda waren bekend als joden en die naam wordt tot in deze tijd gebruikt voor hen.

In het algemeen taalgebruik wordt het woord 'jood' gebruikt voor alle afstammelingen van Jacob/Israël alsmede van de patriarchen Abraham, Izaak en hun vrouwen. Het woord Judaïsme wordt gebruikt om hun geloof te duiden.

Strikt genomen is dit woord onjuist, net zomin de eerste inwoners van Amerika Indianen zouden zijn. Maar het woord 'jood' is zodanig ingeburgerd dat niemand meer aan de onjuistheid denkt.

Wie is een jood?

Een jood is degene die een joodse moede heft of degene die zich bekeerd heeft tot het Judaïsme. Het is belangrijk te weten dat jood-zijn niets van doen heeft met wat men gelooft of doet. Iemand geboren uit niet-joodse ouders die niet het formele bekeringsproces gevolgd heeft, maar alles gelooft wat orthodoxe joden geloven en alle wetten en bepalingen onderhoudt is geen jood, zelfs volgens de liberale standpunten. En iemand die geboren is uit een joodse moeder die helemaal niets gelooft en zich aan geen enkele bepaling van het Judaïsme houdt, is een jood, zelfs in de ogen van de orthodoxen.

Het onderscheidt tussen joden en niet-joden stamt uit de vroege tijd van het Judaïsme. In de Thora vinden we aanduidingen als 'de vreemdeling die onder u verblijft', 'rechtvaardige proselyten' en 'rechtvaardige vreemdelingen'. Dit zijn verschillende aanduidingen van niet-joden die temidden van de joden woonden, die alle of een aantal van de joodse gebruiken hadden overgenomen zonder het formele bekeringsproces te ondergaan. Was iemand eenmaal bekeerd tot het Judaïsme, dan was er geen bijzonder naam meer om die persoon aan te duiden, het was een jood zoals iedere andere jood.

Hoewel alle joodse stromingen het eens zijn over deze algemene principe's, zijn er hier en daar toch wel discussies over de vraag of een bepaald persoon wel of geen jood is. Deze discussies vallen, algemeen gezegd, uiteen in twee groepen.

Ten eerste, het traditioneel Judaïsme houdt staande dat hij een jood is waarvan de moeder jodin is, ongeacht de afkomst van de vader. De liberalen echter zijn van mening dat hij een jood is waarvan een van de ouders jood is en als hij opgevoed is in de joodse traditie. Dus als het kind een joodse vader en een niet-joodse moeder heeft en grootgebracht in de joodse traditie, dat is het een jood volgens de liberalen, maar niet volgens de orthodoxen. Daarnaast is het zo dat als het kind een niet-joodse vader en een joodse moeder heeft maar niet grootgebracht is in de traditie van het Judaïsme, het gen jood is volgens de liberalen, maar weer wel volgens de orthodoxen. Het geheel wordt nog gecompliceerder als de status van de kinderen van die kinderen aan de orde komt.

Ten tweede worden bekering in de liberale stroming niet altijd erkend door de orthodoxen. De modernere georiënteerde stromingen voldoen niet altijd aan de bepalingen van de orthodoxen, waardoor de bekering van betrokkene voor de laatste groep geen geldigheid heeft.

AANGAANDE AFSTAMMING VIA DE MOEDERLIJKE LIJN.

Velen vragen zich af waarom het traditioneel Judaïsme de moederlijke lijn hanteert om de status van het kind te bepalen, terwijl (bijna) alle andere zaken via de vaderlijke lijn lopen, zoals priesterschap, stam-lidmaatschap, troonopvolging, en dergelijke.

De Thora zegt niet voor alle gevallen wanneer de moederlijke dient te worden aangehouden, maar er zijn we enkele passages in de Thora waaruit begrepen kan worden dat het kind van een niet-joodse moeder en een joodse vader een jood is.

In Deuteronomium 7:1-5, met een waarschuwing tegen gemengde huwelijken, zegt God: hij (dat is: de niet-joodse vader) zal uw kind wegvoeren van Mij en zal andere goden aanbidden'. Deze zorg wordt niet geuit voor een kind van een niet-joodse moeder. We zouden hieruit kunnen afleiden dat een kind van een niet-joodse vader een jood is, en daardoor weggeleid zou kunnen worden van het Judaïsme, maar het kind van een niet-joodse moeder geen jood is en ook niet weggeleid kan worden van het Judaïsme.

Leviticus 24:10 spreekt over de zoon van een Israëlitische vrouw en een Egyptische man als 'binnen de gemeenschap van Israël', met andere woorden, een jood.

Aan de andere kant moesten de joden die naar Israël terugkeerden onder ede beloven hun niet-joodse vrouwen en de daaruit geboren kinderen weg te zenden. Zij hadden hun kinderen niet weg kunnen zenden als het joden waren. Ezra 10:2-3.

Sommigen zouden zich kunnen afvragen of Koning David wel een jood was, gezien het feit dat Ruth geen jodin was. Deze conclusie is te lichtvaardig en onnadenkend. Allereerst was Ruth en jodin en zelfs als zij dat niet was heeft het geen invloed gehad op de status van David. Ruth bekeerde zich tot Judaïsme voordat zij met Boaz huwde en Obed baarde. Ruth 1:16. Nadat Ruth bekeerd was, was zij een jodin evenals de kinderen die na die bekering werden geboren. Maar zelfs indien Ruth geen jodin zou zijn geweest, heeft dat geen invloed op David's jood-zijn, want die status wordt bepaald door zijn moeder en niet door zijn (over)grootouders. Het jood-zijn van David is bepaald door zijn moeder.

Opmerking van de samensteller.

Toch moet worden vastgesteld dat bovenstaande mening -Bijbels gezien- niet geheel, of geheel niet, verdedigbaar is. Het is niet meer en niet minder dan een weergave van de joodse mening. Ook de geslachtslijsten in de Bijbel lopen via de vaderlijke lijn en slechts in uitzonderlijke gevallen worden er in die lijsten moeders genoemd. Ook mogen we niet vergeten dat de vrouwen 'aan hem', dus aan de vader, baarden, zo de Bijbelse verslaggeving het noemt. En dus niet aan zichzelf!